

[Augsburg], 29. Oktober 1579

An Joachim Camerarius d. J.

UB Erlangen, Briefslg. Trew, Wolf, Hieronymus, Nr. 10.

S. Quid in annotatione paternae tuae historiolae desiderem: altera pagella notaui. Tu fregisti iam glaciem, et omnia confecta sunt: nisi quod paucae quasi lacunulae explendae videntur. In Suidae annotationibus exscribendis utinam eruditum iuuenem haberet.¹ Nam tuus character aequè atque meus δυσανάγνωστός ἐστι. Ego in prima Latini Suidae editione, quicquid habuit Harpocration (pauca autem habuit in illo desiderata) adieci, et è Stephano quoque nonnulla inserui, ὅσας οὐ λεκτικὰ, ἀλλὰ πραγματικὰ fuere. E quo etiam ea quae tum, calamitate temporum impeditus (Nam pestilentia et meas et Oporini aedes infestabat) addere non potui, conuersa, si vita et valetudo suppetet, adiungam: itemque paternas annotationes rerum, quas apud Harpocrationem et Stephanum non inuenio. Typographo autem autor ero (si quid mea valebit autoritas) ne quid à patre tuo additum praetermittat: et ut meam interpretationem Graeco textui (ut vocant) ita subiungat: ut et coniunctè et seorsim vendi possit. Expectabo igitur chartas abs te descriptas, et ex ijs mihi idonea seligam Camerarij nomine addito. Editionem tanti operis me non visurum scio. sed interim spe fruar. Vale vir Clariss[ime] neque culpae tribuito, quod est imbecillitatis. Fratri tuo et D. Iulio, ad quem eius filio Andreae Christophoro Idib[us] Octobris literas curandas dedi, caeterisque amicis per occasionem meo nomine officiosam salutem dicas velim. 4. Cal[endas] Nouembri Anno 1579.

Hieronymus Wolfius
Tuus.

Folio 1 Pabemperga vel Pamberga. id est, nemorosum montem. è quibus seorsim unum suo loco subijciam. Versa pagina. curauit imprimendum. et cum eo Norimbergenses Camerarij extincti sunt. F. 2. in Astronomicis: et ita quidem, ut themata natalicia filiorum ipsa (!) conficeret (Hoc et è Schonero et ex ipso audiui). Versa pagina. ablegarent: quòd omnia iam teneret, quae à se discere potuisset: nec sua institutione deinceps erudiri posset: seque in studijs. sub noctem singulis sibi diebus etc. memoriter fuisse etc. 3. non pauca: in quibus ubique facit hon. 4. et animo impotentiore. F. 5. patriam: Septembri. Versa pagina. parum anxium. F. 6. Venit in patriam) vtrius? suam an Melanchthonis? Versa pag. sibique amiciss. domino parum propicio. Maio: quam postea despontit. F. 7. pag. versa. Pacificatio vel in hunc locum declarari uberius. ab urbe dissitum. Haepelij scribae senatus. Hesus) Gymnasij Aegidiani historiolam, patre Norimbergam accersito, et doctorum virorum nomina exponi velim: qui praeter patrem fuerunt, Hesus poeta, Schonerus Mathematicus, Io[annes] Boschenstain Hebraeus. Michael Rotingus dialecticus et rhetor, solus superstes: è quo pleraque cognoscere poteris. Horum praestantium virorum ego immaturus auditor fui annos abhinc 50: a quibus philosophia, tres linguae, mathemata, dicendi artes egregiè tradebantur: ut ex aula ad studia redditurus Norimbergam omnibus Academij praelatam redirem: ignarus factae mutationis. F. 8. amauit, eiusque miserabilem casum edito scripto deplorauit. Versa pag. Non multò post incendium. domos. F. 9. bona eius) qui Heltus sua bona. Versa pag. apud Forchemium et Heltum) Nonne idem? vicinas domos. F. 10. Mense Febr[uario]. F. 11. versa pag. De eius vita) Miratus sum librum Melanchthonis de autoritate scriptorum ecclesiasticorum temeritatis nomine reprehendi: cum is mihi prudentissimè scriptus videatur. F. 12. Infortunium copiosius exponatur. Versa pag. amici sui. Hirschner.) non satis perspicio.

F. 13. dister) nescio quid sit. f[ortassis] dicere. Versa pagina ἀστίαν ingentem) non satis intelligo epitheton. F. 14. quandiu eidem. alijs putantibus. omni pompa funus suum. Versa pag. ἐλκώσει pedis, ut supra dixi. F. 15. multò etiam magis. In epitaphio non intelligo notas D. M. et C. V.

Appellatur aliàs pater, aliàs Ioachimus: quae varietas vitanda est ut vel te omnino autorem profitearis, vel ἀνωνύμως καὶ ιστορικῶς orationem producas.

Adijci velim catalogum omnium eius operum κατὰ χρονολογίαν. Mentio etiam quaedam facienda videtur paulo copiosior et constantium amicorum, et excellentiam discipulorum, cuiusmodi fuerunt Garbitius, Sciurus, Simon Fabricius collega meus, utriusque linguae peritissimus. In quo albo fortassis et Wolfijs locus esse potest. Ego certè illum ex aula Norimbergam, Norimberga discedentem, Tybingam secutus sum. Aemuli et obtrectatores, ut Flocci (?) Flacius καὶ ἄλυρος ἰλλυρικὸς. non nominatim, sed αἰνιγματωδῶς perstringi possunt. Quaedam capita (praesertim ubi anni vacui ponuntur) facilè dilatari nonnihil poterunt. Quod profectò nemo te uno melius praestiterit: nisi forte Esromus noster id muneris suscipiat. De me quid dicam aliud? nisi ὅτι αὐξανομένῳ μὲν τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες: μαραίνομένῳ δὲ συμμαραίνονται.

Praeterea valetudo perquam afflictia vix mihi tantum temporis concedit, ut munus meum publicum exequar: tantum abest ut aliquid doctorum lectione dignum elaborare possim: γραμματικῶτερος ὃν φύσει τέ καὶ ἐπιτηδεύσει, ἢ ῥητορικῶτερος καὶ ιστορικῶτερος. Haec sine ullo fuco scribo: sed ē conscientia imbecillitatis meae: quam extraordinariae occupationes complures multum augent, distracto in varias et diuersas cogitationes ingenio.

Festinati tui characteres sunt δυσανάγνωστοι: et alicubi vix à me legi potuerunt. Quod moneo propter typographos, qui, nisi picturam potius quam scripturam illis offeras, deformare mendis omnia solent. Quam plagam vel meo exemplo te cautiorem factum, cauere velim. Nam κακογραφία καὶ ταχυγραφία multum meae existimationi nocet.

In principio narrationis schema geneseos eius poni velim: cuius vos pudere nequaquam debet, cum sit egregium: et à Gaurico etiam celebratum.

¹Am Rand vermerkt: Philibertus Martius, D. Freeri paedagogus, si per dominum liceret, operam, uti puto, in excrivendo nauare tibi posset.